

TEKSTI, JOTA ISÄ PORFYRIOS RAKASTI JA JAKOI LUONAAAN KÄYVILLE

Meidän on suhtauduttava kaikkiin uskoviin kuin olisi kyse vain yhdestä persoonasta ja ajatella, että kussakin heistä on läsnä Kristus. Meillä on myös oltava sellainen rakkaus jokaista kohtaan, että olemme valmiit uhraamaan hänen puolestaan jopa elämämme.

Meidän ei ole lupa pitää ketään ihmistä pahana, vaan ajatella, että kaikki ovat hyviä. Jos näet, että jotkut himot kiusaavat veljeäsi, älä vihaa häntä, vaan himoja, jotka sotivat häntä vastaan. Jos puolestaan havaitset, että vanhojen syntien juurruttamat halut ja pahat tottumukset vaivaavat veljeäsi, sääli häntä sitäkin enemmän. On näet mahdollista, että sinäkin joudut kiusaukseen – olethan samalla tavalla aineellinen olento, joka helposti kääntyy uudestaan hyvästä pahaan.

Rakkaus lähimmäistä kohtaan valmistaa sinua rakastamaan entistä enemmän Jumalaa. Jumalan rakastamisen salaisuus on siis rakkaus lähimmäistä kohtaan, sillä ellet rakasta veljeäsi, jonka näet, kuinka voit rakastaa Jumalaa, jota et näe? Sanotaanhan Raamatussa: “Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt” (1. Joh. 4:20).

Kirjasta Klitou Ioannidi “O Geron Porfyrios. Martyries kai empeiries”; käännös Hannu Pöyhönen